

ver med ét smæk, fået et bedre velfærdssamfund, flere i beskæftigelse og have gjort noget mere for virksomhederne for at løse krisen. Det vil man ikke, men laver i stedet for en svagt finansieret skattereform, som er pilskæv, og man svigter både de ledige og det danske samfund.

Den her skattereform er skæv, selv om man febrilsk prøver at komme uden om det og forsøger at holde fast i, at den er vældig socialt afbalanceret, som man havde lovet det. Men eksemplerne er fuldstændig tydelige i de papirer, som regeringen selv har lagt frem, over fordelingen. Det er altså nettotal, og de viser, at de 10 pct. dårligst stillede får omkring 1.000 kr. i skattelettelse, de 10 pct. rigeste får omkring 16.400 kr., og nogle meget højtlønnede får over 100.000 kr. om året i skattelettelse. Der bliver en stigning af afgifter i forbrugerpriserne, så hvis man er lejer, bliver de penge, som de lavtlønnede har, hurtigt spist op, for huslejen stiger, og mange priser kommer også til at stige. Så reelt vil mange mennesker faktisk tabe på den her skattereform – men selvfølgelig kun dem i bunden. De velstillede skal nok få en kæmpe skattelettelse.

Ser man lidt mere ud over puljen af penge, der bliver delt ud, viser det sig, at de 20 pct. rigeste danskere faktisk får 50 pct. af samtlige de skattelettelser, der bliver givet. Man laver aktieskattelettelser, som entydigt gavner i toppen af samfundet, og alligevel bliver man ved med febrilsk at fastholde, at det her er vældig socialt afbalanceret. Det har selvfølgelig ingen gang på jorden. Man kan nu tage hjem til kernevælgerne i Champagnedanmark, som må være vældig tilfredse, tage hjem til Gentofte eller til spidsborgerne i Herning, der i forvejen har deres på det tørre, og fortælle dem, at de nu skal have nogle kæmpe skattelettelser. Man vil sige til dem: Jeg ved godt, det er gået lidt skidt med de mange aktier på det sidste, men nu skal vi nok sørge for, at I i forbindelse med aktierne skal betale noget mindre i skat, og i jeres meget høje arbejdsindkomst skal I nok også få en gevaldig skattelettelse. Den borgerlige regering øger uligheden i samfundet, begunstiger de rigeste, giver forkert krisemedicin, svigter de ledige, og så går alt, som det skal, hvis man har en borgerlig indstilling til samfundet. Derfor kan jeg godt forstå, at man er vældig begejstret og vældig stolt i Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, men det er vi *ikke* i SF.

Det er ikke, fordi vi ikke gerne ville have en reform af skattesystemet, det har jeg haft lejlighed til at sige heroppefra og i den offentlige de-

bat masser af gange, vi ville gerne have en reform af skatten, hvor det blev dyrere at forurene, og hvor der kom mindre skat på arbejde. Vi ville gerne tage ansvar for at få en bred skattereform. Jeg tror faktisk, vi ville have fået en bedre reform, hvis vi havde været med. Jeg tror også, det ville have været bedre for danskerne og for det danske samfund, hvis man havde fået en bred reform. Men forudsætningen skulle jo være, at den var socialt retfærdig, at de afgifter, man indførte, var indrettet klogt, at man ikke skævvred samfundet, at man gav den rigtige krisemedicin. Ingen af delene har regeringen villet være med til, og derfor er det jo ikke så mærkeligt, at vi ikke kan være med til den reform. Det er egentlig heller ikke så underligt, at de borgerlige bruger store dele af deres taletid til at snakke om alle mulige andre partiers politik i stedet for at forsvare den reform, som de har lagt frem, og som altså skævvrider samfundet og er forkert krisemedicin.

Jeg synes, det er godt, at vi her til tredjebehandling får en sidste runde på, hvad der egentlig ligger i reformen. Selv om vi har haft den nogle gange nu – så sent som i går og altså igen i dag – viser det sig, at den afgørende forligspartner, som faktisk kunne have sørget for, at vi ikke fik så skæv en skattereform, nemlig Dansk Folkeparti, simpelt hen ikke har gennemskuet den eller set, hvad der er i den. De er kommet frem med en helt ny læsning af den; de sætter plusser og minusser på andre måder i de opgørelser, der er over, hvad konsekvenserne må være. I hvert fald siger man i modstrid med de svar, der er kommet fra Skatteministeriet, at ingen kommer til at tabe på reformen. Man fastholder krampagtigt, at uligheden ikke stiger, selv om det står sort på hvidt i det, som man vedtager. Man fastholder, at hjemmeserviceordningen ikke bliver forringet. Det er et løfte, regeringen har givet, og det er en ordning, som hjælper de ældre. Alligevel er Dansk Folkeparti med til at skære ned på den med den her skattereform, men man fastholder, at der ikke er noget i vejen. Da man fandt ud af, at der faktisk var noget med hjemmeserviceordningen i skattereformen, og at man forringer den her, lod det i går til, at det kom som en stor overraskelse for fru Pia Kjærsgaard. Nu har vi behandlet den i noget tid, og vi skal sådan set stemme om den lige om et øjeblik, så det ville have klædet en ret vigtig forligspartner i den her sammenhæng rent faktisk at have sat sig ind i tingene først.